

ОБРАЋАЊЕ

ПРВОГ ПОТПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ И МИНИСТРА СПОЉНИХ ПОСЛОВА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Ивице Дачића,

поводом Дана примирја на презентацији истраживања
„Српски војници из Првог светског рата који су преминули
на територији Краљевине Холандије“,

Музеј српске дипломатије, 02. новембар 2017

Поштовани потомци оних којима данас одајемо почаст,

Уважени амбасадоре Ван ден Дул,

Поштоване Екселенције и гости,

Даме и господо,

Сто година након Првог Великог рата у историји човечанства, Европа и Свет памте жртве и залажу се за неговање достојанственог сећања.

О европској безбедности говори се столећима.

Ватромет идеја и предлога избијао би, сваки пут, чим би умукли топови рата. Због чињенице да су током XX века и Први и Други светски рат започети баш на тлу Европе, Европу су многи прозвали **Судбоносним континентом човечанства**. Зато је стабилна Европа, гарант стабилности и **културе мира** у свету и сви ми који живимо на европском континенту томе тежимо у Европи која се уједињује.

СРБИЈА ПАМТИ да су се са почетком Великог рата 1914. и хуманитарном катастрофом која се надвила над Србијом, рађали хероји, витезови храбрости и јунаштва, али и страдалници и жртве као и нови јунаци рата који нису носили оружје у руци, а које је водила нова идеја – **ИДЕЈА ХУМАНИЗМА**.

Овај рат изнедрио је хероје и хероине човекољубља и хуманости, која не познаје границе и не дели људе по националној, верској и политичкој припадности. Између осталих, са Запада је долазио највећи број медицинских мисија и истакнутих појединаца, који су несебично помагали српском народу. То су били људи из интелектуалне елите и авангарде својих земаља, прве жене лекари, први форензичари, добровољци који су ишли на прву борбену линију фронта заједно са Србима, раме уз раме, а нису морали, већ је то био њихов избор и одлука. Међу њима је био и Холанђанин Ариус ван Тинховен, један од хероја Ваљевске болнице.

Због ревизионистичких покушаја који упорно долазе из једног дела Међународне заједнице, нужно је неговати „културу сећања“ и указати на немерљиве жртве народа који су гинули за цивилизацијске вредности човечанства, међу којима се увек у првим редовима налазио и српски народ, који је у Великом рату дао 1/3 становништва. Скоро сваки 10

погинули у Првом светском рату био је Србин. Србија је тада доживела демографску катастрофу од које се ни до данас није опоравила.

За потребе дневне политике, често долази до покушаја промене историографских чињеница, променом приступа, којим се оне релативизују, заменом теза чинећи својеврстан дискурс, привидно приказујући да има више истина, политички интереси, на жалост, често доводе до обесмишљавања научне методологије у истраживању појава и процеса у међународним односима, посебно око броја жртава. Међутим, након историјске дистанце, која обезбеђује објективизам у сагледавању појава, дневно-политичка ревизионистичка слика пада пред фактографијом.

Данас, уочи Дана примирја, окупили смо се у Музеју српске дипломатије са Наталијином рамондом на реверу, на својеврсном Дану сећања на српске војнике из Првог светског рата који су преминули у Холандији, као и на Аријуса ван Тинховена, који се бринуо о српском народу, али и на све друге који су несебично помагали Србији да преживи Голготу Великог рата.

У том смислу, дозволите ми да се у своје лично име и у име Владе Републике Србије захвалим ауторима и Амбасади Холандије на вредном доприносу, посебно истраживачима Татјани и Фабијану Вендриху и Џону Стинену, који су уложили велики труд да пронађу податке погинулих Срба у Холандији. За СРБИЈУ КОЈА ПАМТИ, важно је да се ХОЛАНДИЈА СЕЋА српских жртава у Првом светском рату и да широм Холандије брине о обележјима српских страдалника и не препушта их забраву ни после 100 година.

Неговање „културе сећања“ ради културе мира јуче, данас, као и сутра, изворишта су савести и колективне свести из којих пламти дух човечанства.

Историја наше цивилизације, нажалост, јесте историја конфликта и ратова. Научни истраживачи из света сачинили су „Енциклопедију мира“ у којој се каже да је од 3200 г. п.н.е. вођено чак 14560 ратова, те да је живот изгубило више од 3 милијарде становника до данас.

На Дан примирја, сваког 11 новембра, као и на Дан Европе и Дан победе над фашизмом дајемо подршку тежњи човечанства ка идеалу „културе мира“ и неговању „културе сећања“, јер представљају накит човечанства и неугасну светлост свих вредности живота.

Дневна политика интересних група пролазна је појава која може да заведе народе и окрене их једне против других, али не може да победи.

Геополитичка ситуација унутар глобалног међународног система променљива је као и распоред моћи. Тај распоред војне и политичке моћи и њихова констелација одређује понашање држава. У односу на платформу око које се коалиције стварају зависи да ли ће преовладати мир.

Србија, која је дала немерљиве жртве за цивилизацијске вредности слободе и мира човечанства од давнина до данашњих дана, „културом сећања“ потврђује своје опредељење за мир, јер нема пута ка миру – Мир је једини пут.